

№ 19/1964.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag angående ändring av
landskapslagen om arbetsförmedling.

Gällande landskapslag om arbetsförmedling utfärdades den 20 juli 1960 (23/60) och överensstämmer med rikets motsvarande lag av den 2 juni 1959 (FFS 246/59). Genom lag av den 29 maj 1964 (FFS 293/64) har rikets lag kompletterats med stadganden om att ersättning för flyttningskostnader kan erläggas i sådant fall, då arbetslös person är villig att flytta till en annan ort, där tillgång på arbete finnes. På detta sätt avser man att främja arbetskraftens rörlighet inom landet så att onödiga utgifter i form av arbetslöshetsersättning undvikas.

För landskapets del är möjligheterna att inom landskapet flytta arbetskraften begränsade, då arbetstillgången icke i högre grad varierar på landsbygden. Däremot har det visat sig, att den totala arbetstillgången i landskapet temporärt kan öka, varav följer inflyttning av arbetskraft från riket. Vid en nedgång av arbetstillgången blir den inflyttade arbetskraften likväl lätt kvar i landskapet, vilket har till följd att tillgången på arbete är otillräcklig. En komplettering av ovannämnda landskapslag i syfte att främja återflyttning av arbetskraft till den större arbetsmarknaden i riket vore därför behövlig. Landskapsstyrelsen har därför ansett, att landskapslagen om arbetsförmedling borde kompletteras på samma sätt som motsvarande rikslag.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förlägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om arbetsförmedling.

I enlighet med Ålands landstings beslut fogas till landskapslagen den 20 juli 1960 om arbetsförmedling nya 3a, 16a och 16b §§ som följer:

3a §.

Person, som är arbetslös eller omedelbart kommer att bli arbetslös och som är villig att på anvisning av vederbörande arbetsförmedlingsmyndighet flytta till arbete utom sin boningsort, må såsom ersättning för av flyttningen åsamkade kostnader beviljas understöd av landskapsmedel på sätt därom särskilt stadgas.

16a §.

Understödstagare är skyldig att till landskapet återbetala av honom lyft understöd,
om han erhållit det genom vilseledande av myndighet;

om myndighet annars felaktigt beviljat honom det och han vid lyftandet av understödet icke var i god tro; eller

om han icke använt understödet för stadgat ändamål eller uppfyllt de villkor, som uppställts vid beviljandet av understödet.

Vad ovan stadgats angående understöd gäller även del därav.

16b §.

Finner arbetsförmedlingsbyrån understödstagare skyldig att med stöd av 16a § till landskapet återbetala understöd eller del därav, skall byrån uppmana understödstagaren att till landskapet återbetala det orättmätigt lyftade beloppet inom viss tid. Kan beloppet icke på detta sätt indrivas och åtalas understödstagare icke vid domstol, må arbetsförmedlingsbyrån vid länsstyrelsen anhängiggöra yrkande om, att understödstagaren medelst utslag måtte förständigas att till landskapet återbetala beloppet.

Mariehamn, den 1 oktober 1964.

På landskapsstyrelsens vägnar:
Lantråd Hugo Johansson
Lagberedningssekreterare Rolf Sundman.